

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ СОЦІОКОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

УДК 378.37.01

DOI: 10.12958/2227-2747-2026-2(192)-123-130

Глядик Богдан Миколайович,

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,

спеціальність 231 Соціальна робота

Тернопільського національного педагогічного університету

імені Володимира Гнатюка,

м. Тернопіль, Україна.

glyadykbohdan@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0006-7498-370X>

Для цитування: Глядик Б. М. Наукові підходи до формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери. *Освіта та педагогічна наука*. 2026. 2(192), С. 123–130. DOI: [https://doi.org/10.12958/2227-2747-2026-2\(192\)-123-130](https://doi.org/10.12958/2227-2747-2026-2(192)-123-130)

References (стандарт APA): Hliadyk, B. M. (2026). Naukovi pidkhody do formuvannia sotsiokomunikatyvnoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv sotsialnoi sfery [Scientific Approaches to the Formation of Socio-Communicative Competence of Future Social Sphere Specialists]. *Osvita ta pedahohichna nauka – Education and Pedagogical Sciences*, 2(192), 123–130. DOI: [https://doi.org/10.12958/2227-2747-2026-2\(192\)-123-130](https://doi.org/10.12958/2227-2747-2026-2(192)-123-130) [in Ukrainian].

Постановка проблеми. Підготовка майбутніх фахівців соціальної сфери характеризується пошуком підходів, методів, прийомів та засобів, які б забезпечили формування компетентностей, означених в освітніх програмах, що відбувається під час їх моніторингу, перегляду та оновлення (Стьопкіна, Трубник, 2021). У сучасних умовах важливою складовою успішної соціалізації та самореалізації особистості, її взаємодії із середовищем, освітньої й професійної адаптації, емоційного благополуччя та реалізації особистісного потенціалу є комунікаційні навички, які становлять зміст соціокомунікативної компетентності (Соловйова, Дядя, 2024), що підкреслює необхідність та доцільність пошуку нових підходів

до її формування, розвитку й удосконалення в майбутніх фахівців соціальної сфери.

Аналіз актуальних досліджень. Проблема формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців є предметом уваги багатьох досліджень освітньої й соціальної сфери. О. Плужник, підкреслюючи перехід до нових форматів вищої освіти, які зумовлені глобальними тенденціями, зазначає про зміну підходів та способів обміну інформацією між учасниками освітнього процесу, зокрема про

зміну підходів до формування соціокомунікативної компетентності, яку вона розглядає як необхідну складову професійних якостей будь-якого фахівця, що передбачає його здатність до успішної взаємодії та досягнення поставлених цілей (Плужник, 2022). У свою чергу, Т. Шевчук, Л. Мартинець І. Зарішняк та ін. виокремлюють соціокомунікативну компетентність як обов'язковий елемент професійної підготовки фахівців, що закладає фундамент для їхньої подальшої практичної діяльності (Шевчук та ін., 2021). Т. Соловйова та Я. Дядя розглядають соціокомунікативну компетентність як ключовий чинник соціалізації та психоемоційного благополуччя молоді. Вони акцентують увагу на комплексності, а також науково-практичних підходах, спрямованих на підтримку молоді в процесі інтеграції у соціум, що сприяє її особистісному розвитку та соціалізації (Соловйова, Дядя, 2024). Досліджуючи соціокомунікативну компетентність з позицій модернізації соціальних і технологічних умов здійснення комунікації, крім зазначених підходів, Н. Бабаченко пропонує застосовувати системний, процесний та проєктний наукові підходи, які дозволяють сформувати розуміння змісту соціокомунікативної компетентності (Бабаченко, 2025).

О. Ковальова, досліджуючи наукові підходи до опису структур соціокультурної компетентності, розробляє її структурну модель, сукупність компонентів якої свідчить про здатність фахівця в процесі комунікації та взаємодії забезпечувати власні потреби і цілі в межах суспільно прийнятної поведінки відповідно до очікувань, потреб і цілей партнерів (Ковальова, 2014). М. Айзенбарт підкреслює, що соціокомунікативна компетентність передбачає оволодіння життєво значущими знаннями, вміннями

та навичками, зумовленими суспільним запитом, взаємозв'язком теорії і практики, що передбачає застосування соціокультурного та особистісно зорієнтованого підходів (Айзенбарт, 2017).

Незважаючи на наявність доволі значного доробку наукових праць, які висвітлюють різні аспекти проблеми дослідження, питання пошуку оптимальних підходів до формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери залишається актуальним та потребує подальшого вивчення, оскільки оновлення змісту професійної підготовки відповідно до європейських стандартів вищої освіти потребує розробки нових та перегляду існуючих національних стандартів й освітніх програм, побудованих на підходах, що покращують взаємодію фахівців у різних соціальних умовах, підвищують здатність здійснювати успішну професійну діяльність, командну роботу та координувати дії в умовах невизначеності. Орієнтування на відповідні наукові підходи в межах соціокомунікативної компетентності як інтегральної характеристики майбутніх фахівців соціальної сфери забезпечить виконання адаптивної функції та сприятиме усвідомленню ними взаємозв'язків між власним «Я» та суспільством (Соловйова, Дядя, 2024).

Мета статті – визначити основні наукові підходи до формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери.

Методологія та методи дослідження. Дослідження базується на комплексному, системному, компетентнісному, соціокультурному, діяльнісному, особистісно зорієнтованому, процесному, проєктному, проблемному, комунікативному, інтерактивному підходах до формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери. Для

визначення основних наукових підходів до формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери використано методи аналізу, синтезу, узагальнення, систематизації, зіставлення та порівняння.

Виклад основного матеріалу. Соціокомунікативна компетентність є свідченням як теоретичної обізнаності фахівця, так і його готовності діяти в певних практичних ситуаціях, здійснювати успішну професійну діяльність. Вона дозволяє фахівцям соціальної сфери взаємодіяти в різних соціальних умовах за допомогою використання різних комунікативних механізмів, що сприяють ефективній зміні своєї поведінки та впливу на поведінку інших (Шевчук та ін., 2021).

Сучасні умови глобалізації зумовлюють потребу підготовки мобільних та компетентних фахівців, здатних інтегруватися в різні соціуми, взаємодіяти, бути конкурентоздатними, вміти прогнозувати та приймати рішення в ситуаціях невідомості, розв'язувати конкретні практичні завдання. Одним із ефективних шляхів у таких умовах є застосування компетентнісного підходу, який передбачає інтеграцію теоретичної та практичної складових професійної підготовки, формування компетентностей, що сприятимуть адаптації фахівця на ринку праці, успішному розв'язанню покладених на нього завдань, пов'язаних із професійною діяльністю (Шевчук, Хлестова, 2020).

Компетентнісний підхід тісно взаємопов'язаний із системним підходом до формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери, який вбачає їх комунікативну діяльність як цілісну єдність із соціальним середовищем. У визначенні структури соціокомунікативної компетентності в контексті основних процесів комунікації, пов'язаних з отриманням та аналітичним

опрацюванням інформації, створенням та передачею нового повідомлення допомагає застосування процесного підходу. Проектний підхід в організації соціокомунікаційного процесу, в свою чергу, забезпечує чіткість, структурованість та цифровізацію взаємодії (Бабаченко, 2025).

Соціокомунікативна компетентність майбутніх фахівців соціальної сфери також потребує застосування проблемного підходу, який дозволяє відтворювати різноманітні ситуації взаємодії суб'єктів, побудовані на основі діалогу та застосування творчого підходу до їх розв'язання. У контексті реалізації соціокомунікативної компетентності проблемний підхід передбачає застосування таких технік, методів і прийомів, як: постановка та розбір проблемних питань/ситуацій, припущення та доведення, спільні роздуми, дискусії, комунікація та взаємодія.

Використання проблемного підходу в процесі формування соціокомунікативної компетентності активізує соціальну взаємодію спочатку на заняттях, а потім з партнерами в іншому соціокультурному середовищі (Стьопкіна, Трубник, 2021), що передбачає застосування соціокультурного підходу, який охоплює такі складові, як оволодіння іноземною мовою, умови діяльності, міжособистісні стосунки, система цінностей та переконань стосовно понять та явищ тощо. У цілому, соціокультурний підхід:

- базується на врахуванні соціолінгвістичних, соціопсихологічних, країнознавчих та міжкультурних знань фахівця в процесі комунікації та взаємодії з представниками різних соціумів;

- передбачає толерантність та позбавлення упереджень, здатність до співпраці;

- формує цінності та норми поведінки, які посилюють свідоме та відповідальне ставлення до власних дій (Варянко, Іванченко, 2018);

– сприяє формуванню міжкультурної свідомості та чутливості до соціальних контекстів (Ніколашина, Сіладі, Погоріла, 2025).

З позицій діяльнісного підходу формування соціокомунікативної компетентності передбачає формування у здобувачів освіти тих якостей, які опосередковують діяльність та підвищення її ефективності. Така діяльність передбачає поєднання якостей, що дозволяють сформувати здатність діяти самостійно і відповідально (Юхно, 2022), зумовлює здатність індивіда до розв'язання проблем, цілеспрямованої продуктивної діяльності та кооперації (Гайдай, Ковальчук, Бондаренко, Кухарьонов, 2022).

Особистісно зорієнтований підхід визначає готовність та мотиваційну здатність здобувачів вищої освіти до вирішення складних завдань професійної діяльності в умовах невизначеності, їх поєднання з ціннісними орієнтаціями, актуалізацією емоційно-вольової сфери й саморегуляцією в процесі комунікації та взаємодії (Юхно, 2022).

Комунікативний підхід слугує базисом для ефективного спілкування здобувачів вищої освіти в реальних життєвих ситуаціях. Його основними методами та прийомами є: використання автентичних матеріалів, акцент на значенні висловлювання, активне застосування мовних навичок, рольові ігри, дебати, робота в парах і групах, моделювання реальних ситуацій спілкування.

Інтерактивний підхід підсилює залученість здобувачів освіти до освітнього процесу та активної взаємодії, мотивацію та розвиток навичок командної роботи. Його основними методами і прийомами постають: кооперативне навчання, робота в малих групах, проєктна діяльність, інтерактивні вправи, обговорення кейсів, форуми, інтерактивні дошки, ситуаційний

аналіз (Лазаренко, 2025), розвиток групових і міжособистісних навичок аналізу й самоаналізу, вироблення та прийняття правил взаємоповаги й співпраці під час освітнього процесу, «підтримуючі» прийоми спілкування (доброзичливі інтонації, вміння ставити конструктивні питання тощо), оптимізація системи оцінки процесу і результатів спільної діяльності (Бількевич, Галіяш, Петренко, 2019).

Кожен із вищезазначених підходів відіграє важливу роль у формуванні соціокомунікативної компетентності. Їх використання в комплексі дозволяє зробити освітній процес ефективним та практикоорієнтованим, сприяє набуттю навичок реального спілкування, критичного мислення та співпраці (Лазаренко, 2025). Реалізація комплексного підходу забезпечує неперервність заходів, поетапність формування, розвиток та вдосконалення соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери потребує застосування наукових підходів, які б сприяли підвищенню їх здатності здійснювати успішну професійну діяльність, покращенню ефективності командної роботи та координування дій в умовах невизначеності, побудові оптимальної комунікації та взаємодії. Серед таких підходів виокремлюють комплексний, системний, компетентнісний, соціокультурний, діяльнісний, особистісно зорієнтований, процесний, проєктний, проблемний, комунікативний, інтерактивний підходи. Зазначені підходи характеризуються змістовним доповненням одне одного та інтегративністю, сприяють ефективній зміні фахівцями своєї поведінки та впливу на поведінку інших в процесі соціальної комунікації й взаємодії. Перспектива

подальших розвідок полягає у вивченні європейського досвіду професійної підготовки фахівців соціальної сфери в контексті формування у них соціокомунікативної компетентності, а також дослідженні ефективних копінг-стратегій щодо того, як діяти в тій чи іншій складній комунікативній ситуації.

Література

1. Айзенбарт М. М. Сутність поняття «соціально-комунікативна компетенція» в сучасній науковій парадигмі. *Молодий вчений*. 2017. № 4.3 (44.3). URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/4.3/1.pdf>
2. Бабаченко Н. Зміст і структура соціокомунікативної компетентності публічного службовця. *Аспекти публічного управління*. 2025. Т. 13. № 1. С. 114–121. DOI: <https://doi.org/10.15421/152513>
3. Бількевич Н. А., Галіаш Н. Б., Петренко Н. В. Сучасні підходи до формування комунікативних компетентностей. *Медична освіта*. 2019. № 3. С. 52–57. DOI: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2019.3.10648>
4. Варянюк Т., Іванченко Л. Формування соціокультурної компетентності у студентів на заняттях з іноземної мови. *Молодь і ринок*. 2018. № 1(156). С. 103–107. URL: <https://mir.dspu.edu.ua/article/view/126462>
5. Гайдай І. О., Ковальчук І. С., Бондаренко К. С., Кухарьонук С. С. Формування комунікативної компетентності студентів немовних спеціальностей за допомогою технологій критичного мислення. *Інноваційна педагогіка*. 2022. Вип. 51. Т. 1. С. 59–65. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2022/51.1.11>
6. Ковальова О. А. Модель соціально-комунікативної компетентності. *Освіта та розвиток обдарованої особистості*. 2014. № 11(30). С. 27–33. URL: https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/10239/1/Ковальова_11_2014.pdf
7. Лазаренко Т. В. Розвиток комунікативних навичок студентів університету на заняттях з іноземної мови. *Інноваційна педагогіка*. 2025. Вип. 81. Т. 1. С. 176–181. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2025/81.1.34>
8. Ніколашина Т. І., Сіладі В. В., Погоріла С. Г. Формування комунікативної компетентності здобувачів закладів вищої освіти через впровадження проєктних технологій. *Академічні візії*. 2025. Вип. 43. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1863>
9. Плужник О. Формування соціально-комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти в умовах дистанційної освіти. *Соціум. Документ. Комунікація*. 2022. Т. 7. № 1. С. 266–284. DOI: <https://doi.org/10.31470/2518-7600-2022-14-266-284>
10. Соловійова Т. Г., Дядя Я. О. Формування соціально-комунікативної компетентності молоді з системним недорозвиненням мовлення. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2024. № 97. С. 51–56. DOI: <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2024.97.9>
11. Стьопкіна А. С., Трубник І. В. Формування соціально-комунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2021. Т. 1. № 1(100). С. 247–256. DOI: <https://doi.org/10.33216/2220-6310-2021-100-1-247-256>
12. Шевчук Т. І., Мартинець Л. А., Зарішняк І. М., Хлестова С. С., Васенко Т. Б., Спрут О. В. Структура соціокомунікативної компетентності майбутніх лікарів. *Вісник Вінницького національного медичного університету*. 2021. Т. 25. № 1. С. 113–117. DOI: [https://doi.org/10.31393/reports-vnmedical-2021-25\(1\)-21](https://doi.org/10.31393/reports-vnmedical-2021-25(1)-21)
13. Шевчук Т. І., Хлестова С. С. Науково-теоретичні основи формування соціокомунікативної компетентності майбутніх лікарів у процесі вивчення природничих дисциплін. *Challenges and achievements of medical science and education: Collective monograph*. Riga : “Baltija Publishing”, 2020. Р. 412–430. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-024-7-20>
14. Юхно Н. В. Суть та структура іншомовної комунікативної компетентності фахівців. *Наукові записки кафедри педагогіки*. 2022. № 51. С. 113–120. DOI: <https://doi.org/10.26565/2074-8167-2022-51-13>

References

1. Ayzenbart, M. M. (2017). Sutnist poniattia "sotsialno-komunikatyvna kompetentsiia" v suchasni naukovi paradyhmi [Essence of social and communicative competence concept in modern scientific paradigm]. *Molodyi vchenyi – Young scientist*, 4.3(44.3). Retrieved from <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/4.3/1.pdf> [in Ukrainian].
2. Babachenko, N. (2025). Zmist i struktura sotsiokomunikatyvnoi kompetentnosti publicznego sluzhbovtsia [Content and structure of the socio-communicative competence of a public servant]. *Aspekty publicznego upravlinnia – Public Administration Aspects*, 13(1), 114–121. DOI: <https://doi.org/10.15421/152513> [in Ukrainian].
3. Bilkevich, N. A., Haliyash, N. B., & Petrenko, N. V. (2019). Suchasni pidkhody do formuvannia komunikatyvnykh kompetentnosti [Modern approaches to the development of communication competence]. *Medychna osvita – Medical Education*, (3), 52–57. DOI: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2019.3.10648> [in Ukrainian].
4. Varyanko, T., & Ivanchenko, L. (2018). Formuvannia sotsiokulturnoi kompetentnosti u studentiv na zaniattiakh z inozemnoi movy [Formation of sociocultural competence of students at English language classes]. *Molod i rynok – Youth and market*, 1(156), 103–107. Retrieved from <https://mir.dspu.edu.ua/article/view/126462> [in Ukrainian].
5. Haidai, I. O., Kovalchuk, I. S., Bondarenko, K. S., & Kukharonok, S. S. (2022). Formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti studentiv nemovnykh spetsialnosti za dopomohoiu tekhnologii krytychnoho myslennia [Communicative competence formation of students of non-language specialties by means of critical thinking technologies]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative Pedagogy*, 51(1), 59–65. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2022/51.1.11> [in Ukrainian].
6. Kovalova, O. A. (2014). Model sotsialno-komunikatyvnoi kompetentnosti [Model of social and communicative competence]. *Osvita ta rozvytok obdarovanoi osobystosti – Education and Development of Gifted Personality*, 11(30), 27–33. Retrieved from https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/10239/1/КОВАЛОВА_11_2014.pdf [in Ukrainian].
7. Lazarenko, T. V. (2025). Rozvytok komunikatyvnykh navychok studentiv universytetu na zaniattiakh z inozemnoi movy [Development of university students' communication skills in foreign language classes]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative Pedagogy*, 81(1), 176–181. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2025/81.1.34> [in Ukrainian].
8. Nikolashyna, T. I., Siladi, V. V., & Pohorila, S. H. (2025). Formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti здобувачів закладів вищої освіти через впровадження проєктних технологій [Formation of students' communicative competence in higher education institutions through the implementation of project-based technologies]. *Akademichni vizii – Academic Visions*, (43). Retrieved from <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1863> [in Ukrainian].
9. Pluzhnyk, O. (2022). Formuvannia sotsialno-komunikatyvnoi kompetentnosti здобувачів вищої освіти в умовах дистанційної освіти [Formation of social-communicative competence of higher education applicants in terms of distance education]. *Sot-sium. Dokument. Komunikatsiia – Society. Document. Communication*, 7(1), 266–284. DOI: <https://doi.org/10.31470/2518-7600-2022-14-266-284> [in Ukrainian].
10. Soloviova, T. H., & Diadia, Ya. O. (2024). Formuvannia sotsialno-komunikatyvnoi kompetentnosti molodi z systemnym nedorozvynenniam movlennia [Formation of social and communicative competence in youth with developmental language disorder]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh – Pedagogy of Creative Personality Formation in Higher and General Secondary Schools*, (97), 51–56. DOI: <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2024.97.9> [in Ukrainian].
11. Stopkina, A. S., & Trubnyk, I. V. (2021). Формування соціально-комунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери [Formation of social and communicative competence of future specialists of the social sphere]. *Dukhovnist osobystosti: metodolohiia, teoriia*

i praktyka – Spirituality of a Personality: Theory, Methodology and Practice, 1, 1(100), 247–256. DOI: <https://doi.org/10.33216/2220-6310-2021-100-1-247-256> [in Ukrainian].

12. Shevchuk, T. I., Martynets, L. A., Zarishniak, I. M., Khliestova, S. S., Vasenko, T. B., & Sprut, O. V. (2021). Struktura sotsiokomunikatyvnoi kompetentnosti maibutnikh likariv [Structure of the socio-communicative competence of future doctors]. *Visnyk Vinnytskoho natsionalnoho medychnoho universytetu – Reports of Vinnytsia National Medical University, 25(1), 113–117. DOI: [https://doi.org/10.31393/reports-vnmedical-2021-25\(1\)-21](https://doi.org/10.31393/reports-vnmedical-2021-25(1)-21) [in Ukrainian].*

13. Shevchuk, T. I., & Khliestova, S. S. (2020). Naukovo-teoretychni osnovy formuvannya sotsiokomunikatyvnoi kompetentnosti maibutnikh likariv u protsesi vyvchennia pryrodnychkh dystsyplin [Scientific and theoretical foundations of the formation of socio-communicative competence of future doctors in the process of studying natural sciences]. In: *Challenges and achievements of medical science and education: Monograph.* (p. 412–430). Riga: “Baltija Publishing”. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-024-7-20> [in Ukrainian].

14. Yukhno, N. V. (2022). Sut ta struktura inshomovnoi komunikatyvnoi kompetentnosti fakhivtsiv [The essence and structure of the formation of foreign language communicative competence of specialists]. *Naukovi zapysky kafedry pedahohiky – Scientific Notes of the Pedagogical Department, (51), 113–120. DOI: <https://doi.org/10.26565/2074-8167-2022-51-13> [in Ukrainian].*

Глядик Б. М. Наукові підходи до формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери

У статті визначено основні наукові підходи до формування соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери: комплексний, системний, компетентнісний, соціокультурний, діяльнісний, особистісно зорієнтований, процесний,

проектний, проблемний, комунікативний, інтерактивний. Звернено увагу, що відповідні наукові підходи сприяють підвищенню здатності фахівців здійснювати успішну професійну діяльність, покращують ефективність командної роботи та координування дій в умовах невизначеності, побудову оптимальної комунікації та взаємодії, характеризуються змістовним доповненням одне одного та інтегративністю, а також забезпечують ефективну зміну фахівцями своєї поведінки та вплив на поведінку інших в процесі соціальної комунікації й взаємодії. Зазначено, що орієнтування на відповідні наукові підходи в межах соціокомунікативної компетентності як інтегральної характеристики майбутніх фахівців соціальної сфери забезпечить виконання адаптивної функції та сприятиме усвідомленню ними взаємозв'язків між власним «Я» та суспільством. Наголошено, що використання представлених наукових підходів у комплексі дозволяє зробити освітній процес ефективним та практикоорієнтованим, сприяє набуттю навичок реального спілкування, критичного мислення та співпраці, забезпечує неперервність заходів, поетапність формування, розвиток та вдосконалення соціокомунікативної компетентності майбутніх фахівців соціальної сфери.

Ключові слова: заклад вищої освіти, здобувач вищої освіти, науковий підхід, соціокомунікативна компетентність, фахівець соціальної сфери.

Hliadyk B. M. Scientific Approaches to the Formation of Socio-Communicative Competence of Future Social Sphere Specialists

The article identifies the main scientific approaches to the formation of socio-communicative competence of future social sphere specialists: comprehensive, systemic, competence-based, socio-cultural, activity-based, personally oriented, process-based, project-based,

sphere specialists will ensure the fulfillment of an adaptive function and will contribute to their awareness of the relationships between their “I” and society. It is emphasized that the use of the presented scientific approaches in a complex allows making the educational process effective and practice-oriented, promotes the acquisition of real communication skills, critical thinking and cooperation, ensures continuity of activities, the gradual formation, development and improvement of socio-communicative competence of future social sphere specialists.

Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 24.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 31.05.2026